

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judcători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul adjunct din Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Vitalie Dubăsari și de partea vătămată Veaceslav Potînga, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Sopca Viorel Ion, născut la 14 februarie 1979, originar din s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Dacia, nr. 38/3, ap.16

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.10.2013 – 24.03.2014;

Instanța de apel: 11.04.2014 – 02.12.2015;

Instanța de recurs: 04.03.2016 – 12.05.2016.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 24 martie 2014, procesul penal de învinuire a lui **Sopca V.** în săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta comisă de inculpat constituie o contravenție administrativă.

Sopca V. a fost liberat de răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională.

2. De către organul de urmărire penală Sopca V. a fost pus sub învinuire pentru faptul că, la data de 12.05.2013, aproximativ între orele 18:00-19:00, acționînd intenționat, manifestînd un cinism și o obrăznicie deosebită, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, aflîndu-se pe str. Națională, or. Ungheni, a comis un act de huliganism prevăzut de art. 287 alin. (3) Cod penal în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 12.05.2013, aproximativ la orele 18:30, deplasându-se cu autoturismul de model „Toyota Prado” cu n.î. C PK 535 pe str. Națională din or. Ungheni din direcția cartierului Dănuțeni a or. Ungheni a ieșit la depășirea autoturismului de model „Toyota Avensis” cu n.î. UN IS 777, condus de cet. Potînga V., fără a se asigura că această manevră va fi executată în siguranță, creînd o situație de accident, în continuare, manifestînd obrăznicie deosebită, a ieșit pe contrasens și prin crearea situații de accident pînă la intersecția str. Națională cu str. V. Alecsandri, or. Ungheni a efectuat manevre cu autoturismul său în scopul stopării vehiculului „Toyota Avensis”, deoarece era indignat de acțiunile șoferului Potînga V., care i-a atras atenția asupra efectuării manevrei ilegale și creării unei situații de accident cu alt vehicul. În timp ce automobilul „Toyota Avensis” s-a oprit la intersecția str. Națională cu str. V. Alecsandri, or. Ungheni la culoarea roșie a semaforului, Sopca V. continuîndu-și acțiunile sale huliganice, s-a coborît din autoturism și înarmîndu-se cu o bîtă de lemn s-a îndreptat spre șoferul automobilului Potînga V. amenințîndu-l cu răfuială fizică, apoi cînd ultimul s-a pornit, el a lovit cu mîna în parbrizul portierii din partea stînga a autoturismului „Toyota-Avensis” și a aplicat o lovitură cu bîta de lemn în arca aripii stîngi din spate a aceluiași autoturism cauzînd deteriorări vehiculului. Acțiunile huliganice au durat circa 5 minute și au fost curmate de către colaboratorii de poliție ai IP Ungheni care au intervenit la apelul cet. Potînga V..

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apeluri de către procuror și partea vătămată.

3.1. Procurorul a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Sopca V. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, iar în baza art. 34 alin. (2) lit. b); art. 82 alin. (2) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani. Conform art. 91 alin. (8), lit. c); art. 85 Cod penal, a i se adăuga în întregime la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 27 septembrie 2012, 3 ani 9 luni și 26 zile. În baza acestor prevederi, lui Sopca V. să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă pe un termen de 8 ani 9 luni și 26 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță, în mod eronat a neglijat valoarea probantă a probelor administrate, fiind totodată indusă în eroare de declarațiile inculpatului care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și care poartă un caracter de apărare, urmărind scopul primordial de eschivare de la răspunderea penală.

De asemenea, apelantul a invocat că s-a stabilit cu certitudine, atît în cadrul urmării penale cît și în cadrul cercetării judecătorești că, acțiunile inculpatului au trezit indignare din partea societății, fapt confirmat prin declarațiile martorului Iurii V. care a comunicat că, nu a văzut conflictul, însă cînd a venit la parcare din fața magazinului „Unimarket”, colegii i-au comunicat despre incidentul ce a avut loc la intersecția străzilor Națională și V. Alecsandri.

Așadar, referindu-se la pct. 9 a Hotărîrii Plenului CSJ a RM nr. 4 din 19.06.2006 se explică următoarele: în cazul în care insultele, loviturile, cauzarea vătămarilor corporale au fost însoțite de o încălcare grosolană a ordinii publice de către făptuitor și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, aceste acțiuni urmează a fi calificate ca huliganism.

Consideră că prin încetarea procesului penal în privința inculpatului Sopca V. pe motiv că fapta lui constituie contravenție, nu a fost atins scopul pedepsei penale. Pedeapsa are drept

scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

Prin tragerea la răspundere penală a cet. Sopca V., urmează a fi exercitată o influență pozitivă asupra altor indivizi care vor fi determinați astfel să nu săvârșescă infracțiuni, știind cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă.

3.2. Partea vătămată Potînga V., care a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Sopca V., să fie condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, la închisoare cu executare reală.

Pentru a motiva apelul declarat apelantul a menționat că potrivit sentinței declarațiile sale nu au fost redată în esența lor, fiind denaturate în favoarea inculpatului, deoarece atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești a declarat că, inculpatul s-a deplasat pe tot parcursul incidentului pe contrasens, fără a trece pe banda stîngă de deplasare, deoarece pe perioada acțiunilor huliganice, pe str. Națională, partea vătămată s-a deplasat pe acea bandă și era imposibilă aflarea a două automobile pe o singură bandă.

La fel, a indicat că prin exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate se au în vedere acțiunile evidente ce ating interesele legitime ale unui grup ori chiar ale unei persoane care se află la locul comiterii infracțiunii, astfel, potrivit prevederilor art. 131 lit. a), c) Cod penal, prin fapta săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația sa, este întotdeauna accesibilă publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu este prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, sau în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. În aceste condiții acțiunile inculpatului săvârșite în intersecție, în centrul orașului Ungheni, confirmă calificarea corectă a faptei, adică ca fiind săvârșită în public.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că judecînd cauza penală, prima instanță a respectat prevederile procesuale ce țin de întocmirea sentinței prevăzute de art. 394 Cod de procedură penală a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind încetarea procesului penal de învinuire a lui Sopca V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal pe motiv că fapta comisă de acesta constituie o contravenție administrativă, iar ulterior fiind eliberat de răspunderea contravențională pe caz, pe motivul expirării termenului prescripției tragerii răspunderii contravenționale.

Instanța de apel, reieșind din delimitarea dintre huliganismul ca infracțiune penală și huliganismul ca o simplă contravenție, care se face după gravitatea încălcării ordinii publice, care de altfel este obiectul special al faptei, potrivit cumulului de circumstanțe ale cauzei, inclusiv după locul și metodele săvârșirii de către făptuitor a faptelor ilicite, intensitatea și durata lor, a concluzionat că prima instanță corect și legal a adoptat sentința în conformitate cu

prevederile art. 389 Cod de procedură penală, iar soluția adoptată pe caz este în coroborare cu toate versiunile examinate pe caz, cu înlăturarea tuturor divergențelor, și astfel just ajungându-se la concluzia că acțiunile inculpatului Sopca V. nu pot fi încadrate în limitele art. 287 alin. (3) Cod penal, ci în limitele faptei contravenționale prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

La fel, în conformitate cu prevederile Codului contravențional, deoarece fapta a fost omisă la data de 12.05.2013, s-a constatat necesitatea aplicării prevederilor art.30 Cod contravențional, care prevăd că termenul de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni, din care motiv prima instanță corect a dispus încetarea în privința făptuitorului și a procesului contravențional.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul și partea vătămată Potînga V. au atacat-o cu recursuri ordinare.

6.1. Procurorul, care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică că instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, fără a da apreciere probelor prezentate de procuror din punct de vedere al pertinentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, greșit încadrând juridic fapta comisă de inculpat.

Totodată, menționează că instanța de apel în mod eronat a neglijat valoarea probantă a probelor administrate, fiind totodată indusă în eroare de declarațiile inculpatului care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și care poartă un caracter de apărare, urmărind scopul de eschivare de la răspunderea penală.

A fost stabilit cu certitudine atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești că, fapta a avut loc în loc public și anume în stradă. Prin acțiunile inculpatului Sopca V., a fost adusă atingere ordinii publice, care presupune o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei.

Mai indică că vinovăția inculpatului, în afară de declarațiile părții vătămate, se confirmă și prin declarațiile martorilor Colibă L., Cebotaru S., Chersac I. și Iurii V., precum și prin procesul - verbal de cercetare la fața locului din 12.05.2013, prin care a fost cercetat automobilul cet. Potînga V. și s-au depistat urme de deteriorare; proces - verbal de cercetare la fața locului din 09.09.2013, prin care este cercetat locul comiterii infracțiunii și se constată că este un loc public; proces-verbal de ridicare din 15.05.2013 prin care din marketul „Andrieș” au fost ridicate înregistrările video din 12.05.2013, între orele 18:00-19:00; proces-verbal de examinare din 16.05.2013 prin care s-au examinat înregistrările video ridicate din marketul „Andrieș”.

În drept, recurentul invocă drept temeuri de casare, erorile prevăzute la pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

6.2. Partea vătămată Potînga Veaceslav, care invocând temeii pentru recurs ordinar prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea cerințelor înaintate recurentul invocă că prin decizia adoptată de către instanța de apel se atestă o ignorare completă a motivelor invocate în apel, iar motivarea deciziei fiind o transcriere a sentinței primei instanțe. Astfel, instanța de apel nu s-a expus referitor la neconcordanța declarațiilor indicate în procesul verbal al ședinței de judecată a primei instanțe,

motiv principal ce a fost invocat de apelant, în acest sens urmînd a fi efectuată o contrapunere a declarațiilor din procesul verbal și cele înregistrate audio de instanța de judecată Ungheni, care în realitate diferă esențial, ceea ce permite instanțelor manipularea cu aceste declarații, în sensul diminuării efectului acțiunilor inculpatului în momentul comiterii infracțiunii, ceea ce presupune vicierea hotărîrii adoptate.

Instanța de apel nu a dat o apreciere corectă a faptelor, constatînd că acțiunile s-au comis doar în cadrul intersecției străzilor, iar declarațiile martorului ce confirmă existența bîtei de lemn, Chersac I. (polițistul de gardă), au fost apreciate de instanță ca critice din motiv că ultimul nu s-a aflat la locul comiterii infracțiunii „la semafor”. Astfel, martorul Colibă L., a confirmat existența în mîna inculpatului Sopca V., la momentul conflictului „la semafor”, a unui obiect, ce nu poate fi calificat ca un jurnal.

Din conținutul materialului probator analizat, cu certitudine se constată, că inculpatul, în împrejurările stabilite, conform învinuirii, a comis un act de huliganism agravat, cu folosirea cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de legea penală, fapta reținută în sarcina inculpatului Sopca V. urmează a fi calificată în baza articolului 287 alin. (3) Cod penal și nicidecum conform prevederilor art. 354 al Codului contravențional.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

În cauza deferită judecării, sunt declarate două cereri de recurs, astfel în contextul ce urmează instanța de recurs se va expune în cumul asupra soluției de inadmisibilitate adoptate pe marginea acestora.

Raportînd prevederile legale menționate, instanța de recurs atestă că recurenții invocă temeiuri de casare a deciziei pct. 5), 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că cauza a fost judecată în apel în lipsa părții vătămăte, care era în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța; hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului pe care s întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii; faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd decizia contestată, Colegiul penal constată că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare în cauza dată, deoarece instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate, și-a motivat soluția adoptată, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Din textul recursurilor se evidențiază că recurenții în mare parte își exprimă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă Colegiul penal atestă că instanța de apel, la soluționarea cauzei, a ținut cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a decis încetarea procesului penal intentat în privința lui Sopca V. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece fapta comisă de ultimul reprezintă o contravenție.

Tot aici, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor, argumentând detaliat respingerea probelor care au fost invocate în suportul învinuirii aduse inculpatului.

Instanța de apel a apreciat că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în ansamblu cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Opinia recurenților precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor Ciobanu S., Chersac I. și Colibă L., cât și a altor probe administrate la dosar, nu poate servi drept temei de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

În continuare, Colegiul penal relevă că este neîntemeiat și declarativ argumentul părții vătămate Potînga V., precum că instanța de apel a ignorat circumstanțele invocate în apel, referitor la faptul că prima instanță a examinat cauza dată în lipsa părții vătămate, deoarece la acest capitol instanța de apel a menționat că probele au fost cercetate în ședințele de judecată din data de 18.03.2014 (Vol.I, f.d. 223) și 20.03.2014 (Vol. I, f.d. 238), în care partea vătămată Potînga V. a fost prezent și a avut posibilitatea de a adresa întrebări, de a înainta demersuri privind administrarea de probe noi, mai mult ca atât ultimul nu a avut obiecții în privința finisării cercetării judecătorești.

În sensul dat, instanța de recurs consideră că instanța ierarhic inferioară s-a expus în mod detaliat și argumentat asupra circumstanțelor menționate, din care motiv respinge argumentele ca fiind neîntemeiate.

Cu referire la argumentul precum că cauza a fost judecată în apel în lipsa sa, prin ce i-a fost încălcat accesul liber la justiție, instanța de recurs îl consideră declarativ, deoarece partea vătămată a fost prezentă în ședința de judecată în instanța de apel, a fost audiată (Vol. II, f.d. 62-63), s-a expus asupra apelurilor declarate (Vol. II, f.d. 31-verso), avînd și posibilitatea de a prezenta probe în cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează că la ședința de judecată din data de 28.10.2015 partea vătămată a fost prezentă și s-a semnat personal pe recipisă, precum că este înștiințat despre următoarea ședința care va avea loc la 25.11.2015 (Vol.II, f.d. 50). Astfel, potrivit art. 319 alin. (2) Cod de procedură penală, partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul dintre aceste termene.

Prin urmare, neprezentarea acesteia la ședințele următoare nu constituie o îngrădire a accesului liber la justiție, ci o opțiune a părții vătămate de a nu se mai prezenta la examinarea cauzei în ordine de apel.

În atare circumstanțe, instanța de apel a examinat cauza penală dată respectînd prevederile art. 412-414 Cod de procedură penală, din care motiv instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat, argumentul părții vătămate invocat în sensul dat.

În această ordine de idei, instanța de recurs nu reține nici argumentul invocat de partea vătămată precum că instanța de apel nu s-a expus referitor la neconcordanța declarațiilor indicate în procesul verbal al ședinței de judecată din prima instanță, deoarece instanța de apel referindu-se la argumentul dat a indicat că asupra procesului verbal menționat au fost înaintate obiecții de către partea vătămată, iar instanța de judecată prin încheierea din 13.05.2014 s-a expus asupra fiecărei obiecții în parte (Vol.I, f.d. 281), în rezultat acestea au fost respinse ca neîntemeiate.

Așadar, instanța de recurs constată că pretinsa eroare invocată de către partea vătămată, instanța de apel nu a comis-o, iar decizia adoptată este legală și întemeiată.

Cu referire la argumentele invocate de recurenți precum că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, iar instanțele de fond au concluzionat că inculpatul a săvîrșit o contravenție, Colegiul penal le apreciază critic, deoarece atît prima instanță, cît și instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, care este susținută de către instanța de recurs.

Instanța de recurs reiterează că instanțele de fond au ajuns la concluzia dată, ținînd cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care de altfel este obiectul special al faptei infracționale, de circumstanțele cauzei, inclusiv de locul și metodele săvîrșirii de către inculpat a faptelor ilicite, intensitatea și durata acestora, concluziond că faptele inculpatului Sopca V. nu constituie o infracțiune, dar o contravenție.

În contextul dat, Colegiul penal consideră necesar de a accentua că infracțiunea de huliganism prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, trebuie delimitată de alte fapte nepenale, în particular de contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional, or huliganismul incriminat de norma penală, în afară de prezența acțiunii principale – *încălcarea grosolană a ordinii publice*, presupune și prezența unei acțiuni adiacente – acțiune exprimată, alternativ, prin: *aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice*.

În speța dată, aceste acțiuni adiacente nu au fost comise de inculpat, iar partea acuzării, nici nu a prezentat careva probe în vederea dovedirii realizării vreunei modalități a acțiunii adiacente descrise mai sus..

În vederea respingerii argumentelor recurenților precum că instanțele de fond i-au dat faptei săvîrșite o apreciere greșită, instanța de recurs accentuează că art. 287 Cod penal poate fi incriminat, doar dacă făptuitorul nu se limitează la acostarea jignitoare în locurile publice a persoanelor fizice și tulbură ordinea publică, dar pe lîngă aceasta mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice. Astfel, doar în

acest fel, fapta pe care o comite făptuitorul depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că în speța examinată nu a fost comisă o astfel de eroare de drept, deoarece instanța de apel a făcut o concluzie legală asupra nevinovăției inculpatului și a stabilit că acuzarea nu a prezentat probe concludente în suportul învinuirii aduse lui Sopca V.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se impune soluția inadmisibilității recursurilor înaintate în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul adjunct din Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Vitalie Dubăsari și de partea vătămată Veaceslav Potînga împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Sopca Viorel Ion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru